

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 37/2012
23.11.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Олге Ђуричић и Стојана Јокића, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, записничарем, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ 339/12 од 30.08.2012. године, против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Рашки Пр 5714/10 од 08.06.2012. године и пресуде Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-107 - Прж - 21140/12 од 27.07.2012. године, у предмету прекршаја из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана, у јавној седници већа одржаној дана 23.11.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег прекршајног суда, Одељење у Крагујевцу I-107 Прж 21140/12 од 27.07.2012. године одбијена је, као неоснована, жалба подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка и потврђена пресуда Прекршајног суда у Рашки Пр 5714/10 од 08.06.2012. године, којом је окривљени М.З. из Р. ослобођен кривице за прекршај из чл. 25. ст. 1. тачка 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана.

Против наведених пресуда Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости, због повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима. У захтеву наводи да став суда у побијаним пресудама није у складу са новим Законом о пребивалишту и боравишту грађана обзиром да и нови закон прописује исту радњу као прекршај и то у члану 27. а у вези члана 9. ст. 1-3 и члану 15. став 1. Указује да према побијаним одлукама ниједан грађанин није у обавези да пријављује промену пребивалишта, због чега није могуће знати где ко живи и на којој адреси је доступан у случају достављања писмена или позива. Предлаже да суд захтев уважи и утврди да је побијаним пресудама повређен закон.

Врховни касациони суд је, обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у смислу члана 266. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" бр. 101/2005, 116/2008, 111/2009), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Из списка предмета произилази да је Прекршајни суд у Рашки пресудом Пр 5714/10 од 08.06.2012. године ослободио кривице М.З. из Р. што није пријавио промену адресе стана коју је по закону био дужан да пријави а што је утврђено 05.11.2010. године око 12,00 часова од стране полицијских службеника ПС Рашка. Они су поступајући по налогу Прекршајног суда у Рашки од 26.03.2010. године, извршили проверу на терену којом приликом је утврђено да окривљени не живи на адреси у улица ... број ... већ на подручју Општине З., чиме подносилац захтева за покретање прекршајног поступка сматра да је М.З. учинио прекршај из чл. 25. ст. 1. тачка 1. Закона о пребивалишту и боравишту грађана, а прекршајни суд да дело за које се терети по пропису није прекршај у смислу одредбе чл. 218. ст. 1. тачка 1. у вези чл. 6. Закона о прекршајима. Одлучујући по жалби подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка, Полицијске станице Рашка, Виши прекршајни суд, Одељење у Крагујевцу је пресудом I-107 Прж 21140/12 од 27.07.2012. године одбио, као неосновану, жалбу и потврдио пресуду Прекршајног суда у Рашки Пр 5714/10 од 08.06.2012. године.

Неосновано се, према оцени Врховног касационог суда, наводима захтева за заштиту законитости указује да је побијаним пресудама повређено материјално прекршајно право у смислу члана 235. став 1. тачка 1. Закона о прекршајима. Сагласно члану 6. Закона о прекршајима на учиниоца прекршаја се примењује закон односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, а ако је после учиненог прекршаја једном или више пута измењен пропис, примењује се пропис који је најблажи за учиниоца.

Радња прекршаја, непријављивање промене адресе стана, која се М.З. из Р. ставља на терет захтевом за покретање прекршајног поступка утврђена је дана 05.11.2010. године од стране ПС Рашка, у време када је на снази био Закон о пребивалишту и боравишту ("Сл. гласник СРС" 42/77 (пречишћен текст) 25/89 "Сл. гласник РС" 53/93... 101/2005), који је чл. 25. ст. 1. тачка 1. прописивао да ће се новчаном казном до 30.000 казнити за прекршај, ко не пријави пребивалиште или боравиште или га не пријави у прописаном року или не одјави пребивалиште односно боравиште или не пријави промену адресе стана, односно боравак у иностранству дужи од 60 дана, привремени долазак или повратак у земљу (чланови 6. до 13). Како је дана 29.11.2011. године ступио на снагу Закон о пребивалишту и боравишту грађана ("Сл. гласник РС" 87/2011) који не прописује као прекршај радњу прекршаја која се М.З. из Р. захтевом за покретање прекршајног поступка ставља на терет, то су побијане пресуде правилне и на закону засноване обзиром да је примењен пропис који је најблажи за учиниоца прекршаја, сагласно чл.6. ст.2. Закона о прекршајима. Суд у смислу члана 215. Закона о прекршајима није везан за предлоге и оцену у погледу правне квалификације прекршаја, али се одлука у прекршајном поступку односи само на прекршај који је предмет поднетог захтева. Овај прекршајни поступак је вођен због непријављивања адресе а не непријављивања пребивалишта, како произилази из чињеничног описа прекршаја који се окривљеном ставља на терет.

Суд је ценио наводе захтева којима се указује да према ставу судова из побијаних пресуда ниједан грађанин више неће бити у обавези да пријављује промену пребивалишта и налази да су исти неосновани. Према Закону о пребивалишту и боравишту грађана, који је на снази, сама радња непријављивања промене адресе стана није прописана као прекршај, али то не значи да грађани нису према наведеном закону у обавези да пријаве промену пребивалишта, обзиром да је чланом 27. став 1. тачка 4. тог закона прописано да ће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казнити физичко лице ако не пријави пребивалиште и адресу на којој станује у року од осам дана од дана пријема решења о пасивизирању адресе пребивалишта, односно боравишта (члан 18. став 3. овог закона). Чланом 18. ст. 2. и 3. истог закона је прописано да надлежан орган доноси решење којим пасивизира адресу пребивалишта, односно боравишта ако утврди да грађанин не станује на адреси на којој има пријављено пребивалиште, односно боравиште или ако утврди да је приликом пријаве пребивалишта, односно боравишта дао неистините податке. Пошто је надлежни орган пасивизирао адресу пребивалишта, односно боравишта, грађанин који живи на територији Републике Србије дужан је да пријави пребивалиште и адресу на којој станује у року од осам дана од дана пријема решења из става 2. овог члана. Према цитираним одредбама закона грађани су дужни да пријављују промену пребивалишта с тим што је надлежан орган, територијално надлежна подручна организациона јединица министарства надлежног за унутрашње послове, дужан да означи у евиденцији да грађанин не станује на адреси пријављеног пребивалишта или боравишта, чиме је овим законом дата активнија улога подручним организационим јединицама министарства надлежног за унутрашње послове у вези пријаве и одјаве пребивалишта, пријаве и одјаве боравишта и пријаве привременог боравка у иностранству и повратка из иностранства. Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 266. став 2. Закона о прекршајима ("Сл. гласник РС" 101/2005, 116/2008, 111/2009) одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.